

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر نقوش هندسی درهنرمعماری سنتی ایرانی - اسلامی

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری، عمران و محیط زیست شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علی محمد ناصری - دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران و مدرس گروه کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم

محمد ملکی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد

خلاصه مقاله:

درک چنین تاثیری از طرفی به درک متقابل هنر معماری سنتی و خاستگاه آن و از طرف دیگری به شناخت مبانی و مبادی نقش های هندسی وابسته می باشد. از این رو هنر اسلامی را که ریشه در وحی نبوی دارد در زمره هنرهای مینوی و قدسیه شمار می آورند (ضمیران، 1380، 26) و علت آن را این می دانند: که واجد منش و ماهیتی فرا طبیعی است (همانجا) به اعتقاد تیتوس بورکهارت «صورت چنین هنری نیز باید از فرمهای مینوی و روحانی برخوردار باشد» هنرهای سنتی برای ظهور و بروز ویژگی ها و خاستگاه فرهنگی و هنری خویش در پی بستری است که تمام و کمال قابلیت پوشش استعدادهای آن را داشته و صورتی در خور و شایسته ی معنا و محتوای آن باشد. از سوی دیگر «هیچ مذهبی بدون هنر قادر به آفرینش فضایی مناسب برای نمونها و تجلیات زمینی خویش نخواهد بود» بنابراین مادامی که دین و فرهنگی چنین پویا و ارزشمند (دین اسلام) در پی ظهور و بروز در ساحت هنر است، کدام ظرفیت ها و شاخه های هنری مجال حضور آن را فراهم می نماید. استفاده از نقوش هندسی و ارتقای کیفی منظرسازی ها به یاری اجزای هندسی در بناها درعین سادگی و قابلیت فهم صریح برکیفیت محیط زیست تاثیر می گذارد

کلمات کلیدی:

هنر اسلامی، هنرهای سنتی، تزئین، نقشهای هندسی، هنرمعماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/346248>

